Matka (My Mother) - Olmerová Eva

Bílou jak anděl, jak spásný štít

Stříbrné řeky píseň si můžeš i vzít
nesmělé řece proud odejmout můžeš chtít
jenže jsou ještě přání též splnitelná
těm osud se brání, ty v lásce nemá

Mámu vrátit nemůžeš, tam kdes ji vzal
mámu, která ví, že jsi budoucí král

Proč odcházíš dřív, než Ti dobrou noc dá
proč nechápeš vůbec, že bez ní ses bál

Jen zpytuj se dál, proč už nemůžeš mít
mámu bílou jak anděl, jak spásný štít

Až přijdeš jednou před stařičký práh
a zavoláš mámu a ruku bys vztáh
a když už pak nikdo ti nepřijde vstříc
víš, že teď plakat máš, víc, pořád víc

V kufříku vzpomínek zalov si jednou
až svíčky ku mrakům plamínky zvednou
potom se rozpomeň na každý den
a za něj poděkuj, potichu, potichu jen

A člověk zamlklý šeptat by chtěl
vy, pane Seiferte, pravdu jste měl
já neumím verše psát vroucně a jemně
básně si vypůjčím, ale slzy, slzy jsou ze mě

Jen zpytuj se dál, proč už nemůžeš mít
mámu, bílou jak anděl, jak spásný štít